

Ferenczy Lajosné

Ferner Max

a vele járó sok nélkülözés megtörte. Ekkor beiratkozott Fülöp Sándor színésziskolájába. Azután Brassóban működött, Egre Kálmánnál. Néhány évi barangolás után Feld Zsigmond színtársulatához szerződött. Ezután ismét vidékre ment. Volt ifj. Polgár Károly, Kömley Gyula, Hajdú István, Rakodezay Pál színtársulatánál. 1902-ben felkerült a Magyar Színház kötelékébe, ahol nagy sikerei voltak. Magyar Színházi szereplése alatt történt meg vele az alábbi szenzációs esemény, amiről sokáig beszéltek színházi körökben. Egyik darabban egy betörő figuráját osztották rá. A gyönyörű kiállítású darab azonban megbukik; erre F. a betörő maszkjában elmegy egy előkelő vendéglőbe, ahol megjelenésével az akkori politikai viszonyok miatt nagy pánikot idéz elő; a rendőrség veszedelmes gazembert látván benne, letartóztatják. Másnap az előadást nem tudták elkezdeni, mert a főszereplő hiányzott. Nagy lóvás-futás után végre megtalálták a hetedik kerületi rendőrség fogdájában, ahonnan Tomcsányi képviselő intervenciójára, miután a tréfa tisztázódott, F.-t visszavitték a színházhoz. Ettől kezdve megfordult a darab sorsa, mert F. ötletessége zsúfolt házakat vonzott. Ezután visszament a vidékre, Csóka Sándor miskolci társulatához, ahonnan Krecsányi Ignác szegedi színházához kerül. Ekkor Krecsányi nevelt lányával házasságra lép. Kassán Szendrey Mihály színtársulatának a tagja. Kassáról elszereződik Janovics Jenőhöz, Szegedre, ahonnan 1903-ban Beöthy László a Király Színházhoz hívta meg. Itt az »Aranyvirág«-ban mutatkozott be és mint táncos-komikus a legelső sorba került. 1905. aug. havában átszerződik a Magyar Színházba, ahol mint drámai színész a »Koldusgróf«-ban aratta első nagy sikerét. 1910–12. a Vígszínház tagja. 1912. okt. 30-án kabarét nyitott a Gyár-u. 21. szám alatt. A világháború kitörésekor önként jelentkezett a harcra, ahonnan súlyos sebesüléssel tért haza. Ezután a Fővárosi Orfeumban működött, ahol szcenírozott dalaival aratott sikert, majd Nagy Endre kabaréjának volt kiváló tagja. 1925. okt. havától a Városi Színház tagja.

Ferenczy Lajosné Szabó Eszter, színésznő, sz. 1842. jún. 29. Szabadkán.

Színpadra lépett 1861-ben, Buday Józsefnél.

Ferenczy Marianne, színésznő, sz. 1908. aug. 15-én, Teschen-ben. Színésziskolát nem végzett. Kassán 1924. decemberében egy iskolai ünnepélyen szerepelt, ott látta meg Faragó Ödön, az akkori kassa—pozsonyi színtársulat igazgatója és leszerződte. Erre abbahagyta tanulmányait és már 1925. jan. 4-én Kassán az »Új rokon« c. darabban mutatkozott be teljes sikerrel. Eddigi igazgatói voltak: Faragó Ödön, Sebestyén Géza és Kardoss Géza. Játszott: Kassán, Pozsonyban, Egerben, Szolnokon, Debrecenben. Főbb szerepei: »Bob herceg«, »Nebántsvirág«, »Marika«, »Noszty fiú«, »Nem nősülök«, »Cirkuszhercegnő«, »Marica grófnő«, »Csattan a csók«, »Zenebonak«, »Eltört a hegedűm«, »Verebély-lány«, »Párisi kirakat« c. darabokban vannak stb. Prágában is vendégszerepelt.

Férfikar. A színházi személyzetnek lényeges kiegészítő része, mely nélkülözhetetlen énekes darabok előadásánál. Az operákban, természetesen, még fontosabb szerepe van. A régi görög drámában igen jelentős volt a férfikar, mely az egész cselekvényt végig kísérte, a zene mellett azonban ének helyett bizonyos éneklő-szavalás volt divatban. Ennek nyoma Shakespeare drámáiban is megtalálható. (V. ö. Karénekes. — Női kar.)

Férjek iskolája. Vj. 3 felv. Írta: Molière. Fordította: Szász Károly. Bem. 1881. április 22-én, Nemzeti Színház. Szereposztása: Sganarelle: Vizváry Gyula; Ariste: Egressy Ákos; Izabella: Csillag Teréz; Leonora: Fáy Szeréna; Liza: Sántha Antalné; Valére: Mihályfi Károly; Furge: Sántha Antal; Biztos: Körösmecsei Gusztáv; Jegyző: Tóth Imre.

Fernande, vagy a vetélytársnő bosszúja, szmü 4 felv. Írta: Sardou Victor. Ford. Szerdahelyi Kálmán és Paulay Ede. Bem. 1873. nov. 7. Kassán.

Ferner Max, német színműíró. Nálunk is bemutatott munkája: »Édes apuka!«, vj. 3 felv. Társz.: Negl Max.